Les valoracions de l'ANC agafen volada. Un canvi de tendència amb #STOP155

written by Redacció Unilateral | 25 de juliol de 2019

La bona resposta de la campanya #STOP155 pel que suposa l'existència d'un pacte contrari a la independència de Catalunya a la Diputació de Barcelona, pacte entre JXCAT i PSC/PSOE, ha obert una nova via de reflexió i conscienciació entre els catalans.

El fet que finalment el món de Puigdemont i els seus afins hagin sucumbit clarament dins la dinàmica autonomista, contra tot pronòstic segons els seus més fidels seguidors, ja que van beneir, àdhuc impulsar, l'acord esmentat, ha deixat l'ANC com l'autèntic i genuí baluard de referència per complir el mandat democràtic sorgit del referèndum d'autodeterminació.

L'ANC situa la dinàmica política estrictament en l'eix nacional (en el catalans, Catalunya). Diu que "és evident que l'embat polític per resoldre el procés d'autodeterminació segueix sent a Catalunya, no a l'Estat espanyol". I a Catalunya no es poden acceptar ni tolerar pactes de regressió com els que s'han subscrit a la Diputació de Barcelona, amb diferència del que pugui passar a ajuntaments i consell comarcals.

Els vicepresidents Mascarell i Fortuny de Junts per Catalunya normalitzen amb la seva presència conjunta amb els socialistes de Zaragoza i Iceta tot el que significa la física i permanent limitació de llibertats que patim els catalans.

No és admissible cap quotidianitat amb els qui “han dit amb claredat que no accepten ni acceptaran cap mena de diàleg sobre l’autodeterminació”, malgrat la celebració del referèndum d’autodeterminació, i encara més amb tot el que s’ha esdevingut amb posterioritat.

“La preocupant regressió autonomista de les forces polítiques catalanes, que un dia van DECLARAR la independència i ara tornen a lluites partidistes per l’hegemonia electoral, en alarmant contrast amb el nivell de mobilització i consciència de ruptura democràtica manifestada per la ciutadania” justifica amb escreix la campanya #STOP155, per exigir i denunciar a uns partits polítics catalans que no responen amb claredat al que la gent ha votat i espera.

No hi ha dia a dia possible ni quietud suficient quan la proposta és avançar. Per fer el “progrés de l’embat de ruptura democràtica i de desobediència noviolenta que hem d’aprofundir al nostre país” cal un canvi d’actitud, basat com sempre s’ha dit des de l’Assemblea Nacional Catalana, en un executiu, un legislatiu i una ciutadania ben alienats.

La realitat d’un estat hostil, com ja s’ha vist prou bé, passa per reaccionar amb diligència, respectant en tot moment la minoria espanyola, com qualsevol altre, que hi pugui haver al nostre país. Cal assumir, com expressa bé el Secretariat Nacional que “no es poden generar falses expectatives” sobre la resposta espanyola o una eventual negociació. Cap d’ells té recorregut, i si el té mai tindrà un contingut assimilable a la independència.